

Omer Vilain over de tijd van toen

Geen zwaluwen ?

We kijken er al enige tijd naar uit : de zwaluwen. Deze sierlijke vogels die ieder jaar samen met de lente in ons land verschijnen, blijven weg. Blijkt zelfs dat tien soorten trekvogels onze streken niet meer aandoen.

streept. Eén zwaluw maakt dan misschien de lente niet, maar voor de ontvanger van de postkaart was die ene zwaluw wel een mooie souvenir.

Nu dreigen zwaluwen



M. Marcovici, Edit., Bruxelles.

Drie zwaluwen en twee duiven zijn de geluksbrengers op deze prentkaart met twee strandzichten van Oostende (1909).

Dat zwaluwen in onze regio niet meer neerstrijken, zou te wijten zijn aan de moderne flatgebouwen waar bijna geen plaatsjes meer zijn waar de vogels hun nestjes kunnen aankleven.

Bouwmeesters

Zwaluwen zijn echte bouwmeesters : ze scheren met de punten van hun vleugels over het water, nemen vervolgens wat stof op en vliegen met dit primitieve cement naar een plek bij een schouw of onder een dakgoot om daar aan het bouwen te gaan. Dergelijke plek is echter meer en meer moeilijk te vinden. En door de luchtbezoedeling kunnen de vogels bijna geen insecten meer vangen om hun jongen te voeden.

Een zwaluw werd vroeger als een geluksvogel beschouwd. Hierdoor waren er

ook uitgevers van prentkaarten die 100 jaar geleden zelfs bij een gewoon stads- of strandzichtje enkele zwaluwen lieten bijtekenen. Op die manier werden geluks- of voorspoedswensen aan de geadresseerde extra onder-

slechts nog een verre herinnering te worden. Postkaarten met zwaluwen kunnen we daarom maar beter in ere houden. Straks worden ze misschien de enige herinnering aan een opmerkelijke vogelsoort.



Een beeld van het strand en de kursaal wordt versierd met een vogelnestje waarin twee kindjes bewaakt worden door twee zwaluwen (1908).